

Haydi dayan yüreğim

Kanadıkça kanacaksın

Yandıkça uyanacaksın...

Ey, kaidesinden kayan yüreğim!

Saat sesi kesilsin,

Hikmet ikliminde...

Zaman eriyip tükensin,

Kısmet diliminde..

"İtteeuu!" ilhamıyla ürpereyim!

Uyan yüreğim,

Dayan yüreğim,

Ki, "Sibgatullah" Sırrına ereyim!..

Gönül yarasında,

Faydası yok hekimin..

Feryadı dinmez olur,

Payına sevda düşerse

Her kimin...

İlk işim, gece yarısında

Gönül evindeki çöplükleri küreyim...

Çün, "Padişah konmaz saraya

Hane mamur olmadan..."

Layık mıdır ey gönül,

Yan gelip kurulayım?!

Bırak, yoğrulup olmak için,

Uğraşıp yorulayım..

Yoksa alırlar mı sıraya,

İman ile, irfan ile dolmadan?

Yan yüreğim,

Dayan yüreğim,

Ki, cefa diyarında bile

Sefa süreyim!..

En çok sevip saydığın,

Yolunda yorulup durduğun,

Gözüne ve gönlüne girmeye çalıştığın,

Elde etmeye,

Ve ulaşmaya uğraştığın,

Hasretiyle kavrulduğun:

Kim ve ne ise?.

İşte tapındığın...!

Ve yine;

Kaybetmekten en çok korktuğun,

Uğrunda herkese savaş açtığın,

Kim ve ne ise?

İşte odur Rabbin..!

Ey nefsim

İlaç sanıyorsun şeytanın zehirli incirlerini.

Puthaneye dönmüş,

Beytullah olan gönül evin..

Kulu, tutkunu olmuşsun,

Bir sürü sahte tanrıların..

Ferasetin sönmüş,

Vicdanın körelmiş,

Kır bu esaret zincirlerini...

Anlasana, bu hayat sana göre değilmiş.!

Artık, ayaklan yüreğim,

Aklan yüreğim,

Haydi,

Seni göreyim!